

militonom hrvaškim, češkim, poljskim in rusinskim, možno mu je le, ako se zateče k mednarodni „alma mater“ ob Dunavu in Muri. In zdaj pa nam kdo očitaj „panslavizem“!

(Dalje prihodnjič.)

LISTEK.

Dragojila Milek †. Dne 22. malega srpana t. l. je v Ljubljani po dolgi, zelo mučni bolezni umrla gospodična Dragojila Milkova, upokojena učiteljica in res prava dika težavnega in odgovornega poziva svojega. Neka slovenska prislovica veli: »Če hočeš biti hvaljen, umri«, toda kar se tiče pokojnice, reči je sméti, da je ni treba povzdigati na troške resnice, temveč samó priznati nam je nje redke vrline. Tovarišica pokojnici je v 182. števil. »Slov. Naroda« kratko, toda takó jedrovito in zvestó narisala nje življenje, da nam je le opozarjati na ta izborni spis. Pokojnica, rojenjá Ljubljanka (leta 1850), delala je malone do poslednjih dni vsa leta učiteljske dóbe svoje v Koboridu in si tam postavila v srci národovem in mladine najstalnejši spomenik. Visoko naobrazena, vendar brez vse smešne napihnjenosti, véstna učiteljica, ali z ljubeznijo vladajoča mladim duhomom, pristna domcrodká, vneta za vse pristno in vzvišeno, najblažja hči in sestra, vzorna prijateljica: takó živi in živi v lepem spominu dolgo med nami cenjeno ime Dragojile Milkove! Tudi našemu listu je bila ranjca udana prijateljica in sotrudnica.

— m —

Tržaško - koprski škof Matej Ravnikar, slavni pisatelj in pedagog slovenski. V spomin razkritja spominske plošče v 13. dan julija 1890. l. v njegovi rojstveni hiši na Vačah slovenski mladini poklonil *Jernej Ravnikar*, slovenski učitelj. Z eno podobo. Izdala in založila »Družba sv. Cirila in Metoda« v Ljubljani 1890. 8, 31 str. Tisek J. Blaznikovih naslednikov. Takó se imenuje knjižica, ki je kot V. zvezek knjižnice »Družbe sv. Cirila in Metoda« prišla na svetlo. V nji nam je g. pisatelj, sorodnik vélikega našega Ravnikarja, s spretnim peresom in čutečim srcem opisal življenje in delovanje pisatelja in učenjaka škofa Ravnikarja ter mladini slovenski postavil lep vzor pravega za cerkev in narod svoj vnetega moža, da bi ga posnemala in hodila po njegovih potih. Zlasti nam je ustregel, da je korenitemu spisu svojemu dodal tudi podobo Ravnikarjevo in doslovno njegovo oporoko, ki jasno priča o Ravnikarjevem blagem srci, kakor o njegovem vedrem duhu. S to knjižico so šolske naše biblijoteke spet pridobile primeren dar, za katerega lepo zahvaljujemo g. pisatelja, kakor tudi »Družbo sv. Cirila in Metoda«, ki pod modrim in previdnim vodstvom svojim lepó napreduje in se razcvita našemu národu v čast in slavo! (Mimogredé omenjamo, da je Ravnikarjev životopis, ki je brezimno natisnjen v koledarji »Družbe sv. Mohorja« za leto 1878, in katerega navaja g. pisatelj na 12. strani svoje knjižice, spisal prof. Fr. Levec.)

Slovensko petje v preteklih dobah. Drobtnice za zgodovino slovenskega petja. Spisal, izdal in založil *Fran Rakuša*, nadučitelj. Natisnila »Narodna Tiskarna« v Ljubljani 1890, m. 8, 171 str. — Ker naravnost povemo, da nas je ta Rakuševa lična knjiga posebno razveselila; zakaj prvič nam je lep dokaz zavednosti in pridnosti slovenskega ljudskega učiteljstva, in drugič nam g. pisatelj v nji opisuje stvarino, katere se doslej v